

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucalebirliigi23.net
mucalebirliigi@gmail.com
t.me/mucalebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazetesi
mucalebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

31 Aralık 2024 S.40

Tarihin Olağanüstü Hızlandığı Yıl

2

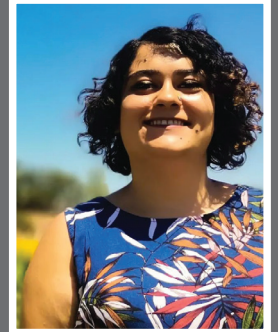

Muhabirimiz
Serpil Ünal

10 Gündür
Tutuklu!

Muhabirimiz
Lütfiye Burcu Kara

96 Gündür
Tutuklu!

4
İnan Çeli
Asgari Ücret: Emegın
İtibarsızlaştırılması

8
C. Dağlı
Yeni Yarınlar
İçin Başkaldırı

12
Dünya Kadınları
Dayanışmaya Çağırıyor

Tarihin Olağanüstü Hızlandığı Yıl

Editör

Temmuz 2024, Bangladeş

Siyonist İsrail'in Golan Tepeleri'nden çıkarılması tartışılırken Golan Tepeleri dahil, Şam'a yirmi kilometre yaklaşacak kadar, Suriye'nin çok daha geniş topraklarını işgal etmesi... Bunlar değil bir yıl önce, birkaç ay önce dahi kimsenin aklına gelmeyecek gelişmelerdi.

birkaç gün içinde derin bir politik krize sürüklenmesi, Fransa emperyalistinin Afrika ülkelerinden kovulması, siyonist İsrail, ABD ve İngiliz emperyalizminin kimsenin beklemediği biçimde yoksul Yemen halkı karşısında aciz duruma düşmeleri...

Orta Doğu (Batı Asya)'da tarihsel gelişmelere tanık oluyoruz. Tarih yeniden yazılıyor gibi. Hiçbir şey olmuş bitmiş değil; tersine, her şey daha yeni başlıyor. Bir iki gün içinde geride bırakacağımız 2024 yılı, bütün bunları ve bunlardan çok daha fazlasını insanlığın önüne bırakarak tarihe karışacak.

Bütün bu karmaşanın, altüst oluşun arka planında devrimci durumun sadece bir ülkede değil, dünya çapında, emperyalist-kapitalist sistemin genelinde ortaya çıkmış ve etkisini güçlü biçimde hissettiriyor olması yatıyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin derin, kalıcı, yapısal ekonomik ve politik bunalımı bu devrimci durumun maddi temelidir. Bunun etki ve sonuçlarını başta Avrupa emperyalist devletleri olmak üzere, emperyalist-kapitalist sistem zincirinin bütün halkalarında görüp hissetmek

Tarihin akışı baş döndürücü bir hız kazandı. Her gün sarsıcı, toplumu alt üst edici bir olay gelişir oldu. Her olay, bir ay önce, bir hafta önce, hatta bir gün önce meydana gelen olayları arka plana atıyor, unutturuyor, gündemin başına kendisini yerleştiriyor.

İşte, Suriye'de onlarca yıllık BAAS iktidarının bir haftalık süre içinde yıkılışı, Suriye devletinin çöküşü, bir çete başının emperyalist devletler ve tabii ki Türkiye tarafından, takım elbise giydirilip kravat takılarak "devlet başkanı" katına çıkarılması... Siyonist İsrail'in Golan Tepeleri'nden çıkarılması tartışılırken Golan Tepeleri dahil,

Şam'a yirmi kilometre yaklaşacak kadar, Suriye'nin çok daha geniş topraklarını işgal etmesi... Bunlar değil bir yıl önce, birkaç ay önce dahi kimsenin aklına gelmeyecek gelişmelerdi.

Suriye, Irak, Lübnan, siyonist İsrail ve elbette Türkiye'yi içine alacak yeni bir tarih... İlk bakışta, her şey 1917-1918'in tekrarı gibi duruyor; ama değil. Tarih, tekerrür etmiyor sadece daha ileri, daha üst bir düzeyden, ileriye doğru spiral ilerlemesini sürdürüyor.

Sadece Batı Asya'da değil, dünyanın dört bir tarafında olayların akışı olağanüstü bir hıza ulaşmış durumda. İşte, kapitalist Kore'nin (G.Kore)

Önümüzdeki yıl, birleşik devrimin güçlenerek yoluna devam ettiği, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin, yoksul, ezilen halkların burjuva egemenliğe karşı isyan ve ayaklanmalara giriştiği yıl olmaya devam edecek.

kapitalizmin iç çelişkilerinden, tekelci kapitalizmin işleyiş yasalarından alıyor ve hiçbir siyasal güç birleşik devrimin bu nesnel temelini ortadan kaldıramaz.

Dolayısıyla, önümüzdeki yıl, birleşik devrimin güçlenerek yoluna devam ettiği, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin, yoksul, ezilen halkların burjuva egemenliğe karşı isyan ve ayaklanmalara giriştiği yıl olmaya devam edecek. İşçisinden köylüsüne, emekçisinden yoksuluna birleşik devrimin bütün toplumsal güçleri tam ve kesin kurtuluş istek ve umuduyla ayağa kalkıyorlar.

Olayların akışının daha da hızlanacağını öngörmek ve bütün hazırlıkları buna göre yapmak gerekir. İşçi sınıfının öncü devrimci güçlerini, işçileri, emekçileri, yoksul kitleleri Leninist saflara kazanmak, Leninist bayrak altında toplamak, bu nedenle yaşamsal önem taşıyor. Geride bıraktığımız yılda başlayan atılımı önümüzdeki yıl daha hızlı biçimde sürdürmeli. Çünkü birleşik devrimin gerçek bir zaferle taçlanması buna bağlıdır.

Zafer, birleşik devrimin emeğin iktidarının kurulmasıyla taçlanmasıdır. Tarihin sıçramalar biçiminde ve büyük bir hızla ilerlediği günümüzde proletaryanın ve ezilen, sömürülen emekçi halkların zaferi artık pek uzak değil.

mümkün. Dünya işçi sınıfı, yoksul, ezilen, sömürülen emekçi halkları her yerde grev, isyan, ayaklanma halinde.

Tam da bu yüzden, Suriye'de ve Ortadoğu'da (Batı Asya) "zafer kazandık" diye sevinenler boşuna seviniyorlar. Son söz söylenmedi. Suriye'de olsun, Filistin, Lübnan, Irak, İran ya da başka bir yerde olsun, işçi sınıfı, yoksul emekçi kitleler, ezilen halklar, yere serildikleri zaman bile, topraktan güç olarak, yeniden ve yeniden ayağa kalkıyorlar.

Emperyalist-kapitalist sistem, tarihinin en uzun, en yıkıcı ekonomik krizini yaşıyor. Sistemin krizi, kapitalist üretim biçiminin kendi yasalarının kendi işleyişinin sonucudur. Haliyle, emperyalist hükümetlerin, politik güçlerin bu krizi, bu çöküş sürecini ortadan kaldırma şansları yoktur. Bir çöküş yaşanıyor ve insanlık bu çöküşün sonuçlarını çeşitli biçimlerde yaşıyor.

Tarihte esas olan sürekliliktir; kesintiye yer yoktur. 2025,

kendinden önceki yılın kendisine bıraktığı koşullar ve miras üzerinden devam edecek. Öyleyse, toplumsal olayların, sınıf savaşının, emek ile sermaye güçleri arasında küresel iç savaşın hız, derinlik ve yaygınlık kazanarak süreceğini rahatlıkla öngörebiliriz.

Türkiye ve Kürdistan, bu gelişmelerin tam ortasında. Türkiye tekelci kapitalizmi, cumhuriyet tarihinin en derin ve yapısal bir bunalımı içinde. Bu nesnel maddi temel üzerinde yükselen devrimci durum ve iç savaş yıllardır sürüyor. Tekelci sermaye sınıfının hiçbir hükümeti, hiçbir yönetim biçimi bu durumu ortadan kaldıramadı, kaldıramazdı da. Aksine, birleşik devrim, gerici, faşist tüm burjuva hükümetlerin her yoğun saldırısından, her zorla bastırma girişiminden sonra tekrar ve daha güçlü biçimde ayağa kalktı.

Türkiye'nin ne Suriye'ye çöküp toprak ilhak etmesi, ne de "fetih" siyaseti birleşik devrimin gelişimini durdurabilir. Birleşik devrim, gücünü esas olarak teknelci

Asgari Ücret: EmegİN İtibarsızlaştırılması

İnan Çelik

Son günlerini yaşadığımız 2024 yılının işçi sınıfı için pek iyi anılacak bir yıl olmadığı çok açık. Yaşamın her alanında tam bir kuşatmayla karşı karşıyayız. İğneden ipliğe her şeye gelen yüksek zamlar durmak bilmeden devam ediyor. TÜİK verilerinde bile geniş tanımlı işsizlik %30'u aşmış durumda. Kiralarda yaşanan astronomik artış alınan ücretlerin büyük bölümünü yutuyor. Sağlıklı beslenme bir yana asgari gıdaya ayrılabilen miktar iyiden iyiye küçüldü. Birakalım insanca yaşanacak, insanca beslenecek olanakları insanlar sofralarında makarna ve ekmeği bulduklarında kendilerini şanslı görüyor. İşçi ve emekçilerin büyük kısmı çocuklarının beslenme çantasına süt, peynir, bal değil salçalı ekme koyuyor. Çok ağır koşullarda uzun saatler çalışan pek çok işçi fabrikalarında verilen yemeklerin tatlısını, meyvesini ceplerine koyup akşam çocuklarına götürüyor, yemekhaneden artan ekmeğini istemenin utancını yaşıyorlar.

Yaşananlar yalnızca geçinememenin, yoksulluğun dehşetli boyutlara varması değil, aynı zamanda hiçbir şeye yetememenin sonucunda yapmak zorunda kaldığımız şeyler açısından da bir onur mücadelesi haline de geliyor. Hanelerin içinde, kahvelerde, köşe başlarında homurtular yükseliyor. Sokak röportajlarında insanlar yaşanan hayat pahalılığını ve ona duydukları tepkileri kendilerini sakınmadan, Silivri'nin soğuşuna aldırmandan anlatıyor. Eleştiri yapanlar sadece "muhalifler" içinden değil, mevcut iktidarı yıllardır destekleyenler de itirazlarını yüksek sesle dile getiriyorlar.

Peki, siyasal iktidar IMF'nin talimatını harfiyen yerine getirmek konusunda neden bu kadar ısrarcı.

Bazı sermaye çevrelerinin bile beklenti ve önerilerinin altında yapılan %30'luk zamla verilen 22.104 TL ne anlama geliyor?

Bir yanda uluslararası sermayenin ihtiyaç duyduğu ucuz işgücü sağlama, yeni yağma ve talan alanları açma zorunluluğu, diğer yanda Suriye içinde sürdürdüğü işgalci ve ilhakçı savaşın maliyeti sermayenin devletini daha pervasız davranmaya zorluyor. Böylesi bir sıkışmanın sermaye ve onun iktidarı için taşıdığı riskleri gayet iyi görüyorlar. Bunu için daha gaddar daha kıyımcı ve zalim olmak zorundalar.

İşçi sınıfını, emekçileri çökertme ve tam teslimiyeti hedefleyen bu süreç yalnızca ekonomik zorla ve örgütsüz bırakmakla da sınırlı değil. Aynı zamanda tüm emekçilerin onurunu da hedef alan bir noktaya evrilmiş durumda. Sermaye ve onun iktidarı işçi ve emekçilere birer haşere, böcek muamelesi yaparak tüm reflekslerini felç etmeyi deyim yerindeyse işçi sınıfını bir kadavra haline getirmeyi hedefliyor. Dolaylı olarak "Seni bir böcek gibi ezerim", "sen bir haşeresin, hiçbir değer yok" ifadesini kullanıyor veya en azından böyle hissetmesi için her şeyi yapıyor. Böyle yaparken de en yüksekte konuşarak kendinden emin görünmeye çalışıyor. Kendisinden emin görünmesi gerekiyor çünkü göstereceği bir zaaf veya zaaf gibi görünecek bir esneklik onları ve temsilcisi oldukları sınıfı cehennemine dibine gönderecek. Bu öfke ve birikimi gayet iyi biliyorlar.

Özellikle sosyal medya üzerinden gerçekleşen her toplantıya yüzlerce, binlerce işçi katılıyor. Uzun yıllardır sermaye ve onların hizmetkarı olan işbirlikçi sendikaların temsilcileri şaşkınlık içindeler. Asgari ücret komisyonunda yetkili sendikanın

başkanı Ergün Atalay gelen tepkilerden bunalmış ne yapacağını bilmez bir halde canlı yayında "biz komisyon toplantılarına asgari ücretle çalışan arkadaşları koyduk. Son toplantıya biz katılmadık, kimse fikrimizi sormadı, artık bu komisyonda olmayacağız. Hükümetle işveren bir oluyor, istediği kararı çıkarıyor." diye güya veryansın ediyor.

On yıllardır işçi sınıfının sırtına çöreklenen bu asalaklar diğer işbirlikçi konfederasyonlar gibi bünyelerinde çalışan sayısız uzmanı istatistik memuru haline getirmişler. Kendilerinin televizyon yorumcusu gibi açıklama yapmalarını da görevlerini yerine getirmiş saymamızı bekliyorlar. Burjuva sendikaların işçi sınıfına karşı işledikleri suçlar bağışlanamayacak boyutta.

Önceki yıllarda yayılan ve 2024 yılında da kesintisiz bir hal alarak devam eden işçi eylemleri hem nitelik hem de nicelik olarak yükselerek devam ediyor. Tek tek yaşanan ve devam eden işçi eylemlerinin diğer eylemlerle birlikte akacağı alan arayışı daha görünür biçim alıyor. Teslimiyetçi işbirlikçi sendikal bürokrasiden kopuş sadece düşünsel zeminde değil, fiili istifalarla genişliyor ve birçok tartışma platformunda kendini gösteriyor.

Bu yıl içinde kamuoyu tarafından "Mücadeleci Sendikalar" olarak ifade edilen sendikalar, sınıf hareketinde yaşanan bir arayışın ve ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktı. Sayısız eylem etkinlik toplantı ve kampanya ile isminden sıkça söz ettirdi. 15 Aralık'ta Ankara'da yaptıkları eylem uzun süredir ihtiyaç duyulan inisiyatif, kararlılık ve duruşu sergilemesinden dolayı geniş çevrelerin dikkatini çekti. Bu sendikalar darlığa düşmez, sorumluluktan kaçmaz ve sınıfın çıkarları ve mücadelenin ihtiyaçları doğrultusunda yürümeye devam edecek olurlarsa katılacak yeni güçlerle dönemin taşıyıcı kolunu olacaktır.

Tarihin hiçbir döneminde emegİN itibarsızlaştırılması bu boyutlara ulaşmadı. Asgari ücreti belirleyen akıl dünkü açıklamasında "patronların elini tutan yok isteyen fazla versin" diyor. İşçi sınıfına ve emekçilere kullandıkları iğrenç üslupları ve köşeye sıkıştırmaya dönük her hamleleri öfkeyi ve kini biraz daha büyütüyor.

Kendilerini saraylarında yüksek güvenlikli yalılarında ulaşılmaz ve güvende zannedenler, aslında cam kulelerde yaşadıklarını görecekler. Sermaye ve onun tüm temsilcileri ilk tuzla buz olacaklar.

2024 Gazetecilere Saldırıların Yılı Oldu

2024 yılı, gazeteciler için yine baskılarla, gözaltılarla, davalarla, yasak, baskı, sansür, tutuklama ve ölümlerle dolu bir yıl olarak geçti. Dünya üzerinde gazeteciler için en "tehlikeli" yerlerin başını artık Orta Doğu çekiyor.

Türkiye, bu yıl tutuklanan gazetecilerin sayısı bakımından geçmiş yılların gerisinde kalsa da, gazetecilere adli kontrol uygulaması yaygınlaştı. Yıl boyunca 18 gazeteci tutuklanırken, 5 gazeteci SİHA'larla katledildi.

2024, Ocak ayında 2 gazetecinin gözaltına alınarak tutuklanması ile başladı. Şubat ayında 10 gazeteci gözaltına alınırken, Nisan ayında İstanbul merkezli yapılan operasyonla 9 gazeteci gözaltına alındı, 3'ü tutuklandı. Bu operasyonla eş zamanlı olarak Belçika'da yayın yapan Medya Haber ve Stêrk TV'nin binalarına da baskın düzenlendi. Kapılar kırıldı, teknik ekipmanlara zarar verildi, baskın esnasında yayının önüne geçmek için kablolar kesildi.

Mayıs ayı, 1 Mayıs günü işçi ve emekçilerinin karşılaştığı saldırılardan basın emekçileri de payına düşeni aldı. **1 Mayıs eylemlerini takip eden muhabirimiz Serpil Ünal ters kelepçe takılarak gözaltına alınırken, gazeteciler Fatoş Erdoğan ve Umut Taştan yaralandı.** 1 Mayıs'ın ardından çok sayıda basın merkezine de baskınlar düzenlendi, Sendika.org bürosu basıldı, Gazete Patika Muhabiri Ali Kadir Güler de gözaltına alındıktan sonra tutuklanarak cezaevine gönderildi. 6 Mayıs'ta da Diyarbakır'da yapılan ev baskınlarında gazeteciler Nurcan Yalçın ve Derya Us'u gözaltına aldı. Açılan soruşturmalarda 4 gazeteci tutuklandı.

Temmuz ayında gazetecilere saldırılar yeniden katliam boyutuna taşındı. Önce **Şengal'de ÇIRA TV Muhabiri Medya Hasan, ÇIRA FM Muhabiri Mirad Mîrza ve araç sürücüsü Xelif Xidir Türk SİHA'ları ile vuruldu, Mirad Mîrza**

yaşamını yitirdi. Birkaç gün sonra KDP, Zoom Medya muhabiri Hejîn Fetah, bir kameraman ve şoförleri alıkoydu. Güney Kürdistan'a fotoğraf çekmek amacıyla giden Fotoğrafçı Murat Yazar, KDP asayişî tarafından gözaltına alındı. 2 hafta sonra da Süleymaniye asayişî, Rojnews muhabiri Dêrin Rehîm'i gözaltına alarak ekipmanlarına el koydu. KDP tarafından yaklaşık 1 yıl önce tutuklanan gazeteci Süleyman Ahmet'e Duhok Mahkemesi tarafından 3 yıl hapis cezası verildi.

Türkiye'de ise gazeteci Sadık Topaloğlu ve arkadaşı Mehmet Savaş, "örgüt üyesi olmak" iddiasıyla tutuklandı.

Ağustos ayında yine Güney Kürdistan'ın Süleymaniye şehrinde bombalanan sivil bir araçta bulunan Sterk TV ve Chatra Ajans emekçileri Hêro Bahadîn ve Gülistan Tara katledildi.

Eylül ayında 25 Eylül günü İzmir girişinde şehirlerarası otobüste gözaltına alınan İzmir muhabirimiz Lütfiye Burcu Kara 27 Eylül günü "yasadışı örgüt üyeliği" iddiası ile tutuklanarak cezaevine gönderildi. Mücadele Birliği İzmir Temsilciliği basıldı, arama adı altında talan edildi.

Van'da "özel güvelik bölgesine girdikleri" gerekçesi ile 2 gazeteci askerler tarafından gözaltına alınırken, 3 gazeteciye de yaptıkları haberlerden dolayı soruşturmalar açıldı.

Ekim ayında 9 gazeteci gözaltına alınırken, 11 gazeteci kötü muameleyle maruz kaldı. 2023 Nisan ayında Amed'de gözaltına alınan meslektaşlarıyla dayanışma için açıklama yapmak isteyen, aralarında muhabirimiz Serpil Ünal'ın da bulunduğu 6 gazeteci hakkında 5 ay hapis cezası verildi ve hükmün

açıklanması geri bırakıldı.

Sadece 2024 Kasım ayında gözaltına alınan gazeteci sayısı 21 oldu. Bu, son yıllarda gazetecilere dönük saldırıların en zirve yaptığı ay oldu. Bu ay, 5 gazeteci de tutuklandı. 2024 Ocak'ında Tutsaklarla Dayanışma İniyatifi'nin Kadıköy'de yapmak istedikleri basın açıklamasına yapılan saldırıda tutsak aileleriyle birlikte gözaltına alınan muhabirimiz Serpil Ünal, çıkarıldıkları mahkemede beraat etti.

Aralık ayında bu defa da gazeteciler Nazım Daştan ve Cihan Bilgin Rojava'da haber takibi yaparken SİHA'larla katledildi. **Nazım ve Cihan için Van'da ve İstanbul'da gazetecilerin yaptıkları dayanışma eylemlerine saldıran polis toplamda 90 kişiyi gözaltına alırken, İstanbul'da aralarında muhabirimiz Serpil Ünal'ın da aralarında olduğu 7 gazeteci tutuklanarak cezaevine gönderildi.**

Uluslararası alana gelince, IFJ (Uluslararası Gazeteciler Federasyonu) da Filistin Gazze'de en az 147 Filistinli gazetecinin öldürüldüğünü raporladı. Ancak bu sayı her geçen gün artıyor. En son 26 Aralık günü, El Nuseyrat kampında günlerdir İsrail saldırılarıyla karşı karşıya kalan Al-Awda Hastanesinde yaşananları kayda alan 5 gazeteci, yayın aracının bombalanması sonucu hayatını kaybetti.

RSF (Sınır Tanımayan Gazeteciler) de 2024 Bilançosunda da "Dünyada tutuklu gazeteci sayısı %7 artışla 550'ye ulaştı" diyerek açıklama yaptı. 2024 yılında dünyada öldürülen 54 gazeteciden 31'inin çatışma bölgelerinde olduğu da yer alırken, görev başında öldürülen gazetecilerin 1/3'ü Gazze Şeridi'nde İsrail ordusunca öldürüldü.

Kalemlerini Yere Düşürmeyeceğiz

Rojava'da SIHA'larla katledilen meslektaşlarını anmak isterken tutuklanan 7 gazeteci için basın emekçileri, 25 Aralık günü İHD'de bir basın açıklaması düzenledi. Yine DFG ve MKG'nin çağrısı ile toplanan basın emekçileri ile siyasetçiler, demokratik kitle örgütlerinin katıldığı açıklamada, "Basın Susturulamaz" pankartı asıldı.

Atılım Gazetesi'nden Nadiye Gürbüz yaşananları kısaca özetledikten sonra gazeteciler adına ortak basın metnini Yeni Yaşam gazetesi çalışanı Ezgi Çadircı okudu.

"Gazetecilik mesleği giderek en tehlikeli meslekler arasına girerken, mafya baronları, uyuşturucu tacirleri, kadın ve çocuklara şiddet uygulayan, katleden, taciz, tecavüz, istismar saldırısında bulunanlar, yolsuzluk yapanlar güven içinde hareket ediyor ve yaşıyor. Bugün bu ülkede gazeteci olmak, mafya baronu olmaktan daha tehlikeli!" denilen açıklamada İsrail'in Filistin'de gazetecileri hedef alan saldırılarını 'kınayan' iktidarın, bizzat kendisi İsrail ile aynı yöntemleri kullanarak gazetecileri hedef aldığı söylenerek özgür basın çalışanlarının yaptıkları haberler için sadece dava, hapis, gözaltı ile uğraşmadığı, hayatlarıyla da sınındığı vurgulandı.

Daha sonra gözaltına alınıp serbest bırakılan Yeni Yaşam gazetesi çalışanı Mahsum Sağlam konuştu. Sağlam, kim gazeteci olup kimin olmadığını iktidarın mı belirleyeceğini sorarak, gözaltında yaşadıklarını anlattı. İşkence, hakaret ve ölüm tehditlerine uğradıklarını söyleyen Sağlam, Şişhane'deki eyleme katıldığı için tutsak edilerek Silivri Hapishanesine götürülen gazetecilerin mesajını ilettili: **"Nazım ve Cihan'ın kalemini yere düşürmedik. Biz buradayken biliyoruz ki dışarıda olan arkadaşlarımız da bizim kalemlerimizi yere düşürmeyecek. Hakikatin peşinden gitmeye devam edeceğiz."**

İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri, DEM Parti MYK üyesi Musa Piroğlu, Demokratik Alevi Derneği (DAD) Eş Genel Başkanı Kadriye Doğan da sırayla söz alıp tutuklamaların mücadelelerini yıldıramayacağını vurguladı.

Konuşmaların ardından açıklama "Özgür basın susturulamaz" sloganlarıyla son buldu.

Betek Boya İşçileri Eylemle Kazandı

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Betek Boya'da patron sendikalaşan işçileri, "küçülme" bahanesiyle işten çıkarmaya başladı. Toplamda 88 işçinin çıkarılacağı fabrikada işten atılan işçiler 25 Aralık günü kapı önünde bekleyişe geçti, içerideki işçiler de iş bıraktı.

Betek Boya (Filli Boya)'da 1000 işçi, aylar önce Türk-İŞ'e bağlı Petrol-İŞ Sendikasında örgütlenmiş ve yetki almış, toplu iş sözleşmesi masasına oturmayı bekliyordu. Ancak patronun TİS masasına oturmayacağına üzerine bir süredir fabrika içerisinde çeşitli eylemler düzenliyordu. Patron fabrikada 600 kadar işçiyi "bakım var" gerekçesi ile izne çıkarmış, 30 işçiyi de bu süreçte işten atmıştı.

İşten atma saldırısına karşı Petrol-İŞ Sendikası fabrika önünde toplandı. Fabrika önünde patron avukatı işçilerin yanına gelerek bir görüşme gerçekleştirdi. Patronun daralma yaşadığını belirten avukat, bir süre sonra ekonomik koşullara göre yeni işçilerin alınabileceğini söyledi. Petrol-İŞ Gebze Şube Başkanı Şivan Kırmızıçiçek bunu "İşten atmaları kabul etmiyoruz, üyelerimizin yanındayız. Yapılan yetki itirazı geri çekilsin, atılan işçiler geri alsın ve masaya oturarak görüşmelere başlayalım." diyerek karşıladı. Betek boya işçileri, işyerini terk etmeme kararı alarak fabrikaya kapandı.

Fabrikada iş bırakan işçiler "Yaşasın onurlu mücadelemiz!" ve "Direne direne kazanacağız!" sloganlarıyla fabrika içinde bekleyişe geçti.

Gece yarısı patron, sendika ile müzakere masasına oturmak zorunda kaldı ve 30 işçinin çıkışını durdurdu, yetki itirazını geri çekti ve sendikayı tanıdı. Konu ile ilgili açıklama yapan Petrol-İŞ Gebze Şube Başkanı Şivan Kırmızıçiçek, "İşveren ile yaptığımız görüşmede işten çıkartmaların teşvik ve gönüllü olarak olması gerektiği konusunda görüşümüzü belirttik. Gönüllülük dışında olanları asla kabul etmeyeceğimizi söyledik. Gönüllü olarak işten çıkan arkadaşlarımız oldu. Sonra 30 üyemizin de işten çıkartıldığını öğrendik. Bunların içinde öncü arkadaşlarımız vardı. Fabrikaya kapandıktan sonra işverenden derhal çözüm istedik. Fabrikanın yemekhanesinde bekledik. Müzakereler başladı. Genel başkanımız geldi. 30 arkadaşımızın çıkışı durduruldu. Yetki itirazını geri çekti. Ocak ayında toplu sözleşme görüşmelerimiz başlayacak. Bundan sonra işçi çıkartılması ile ilgili sendika ile müzakereleri yapacaklarını söylediler. Bunun üzerine eylemi sonlandırdık." diyerek yaşanan süreci özetledi.

“İnsanca Yaşamaya Yeten Asgari Ücret İçin Mücadeleye”

İşçi Emekçi Birliği (İEB), açıklanan asgari ücreti protesto etmek için İstanbul'da Cevahir AVM önünde “Sefaletle mahkûm edenlere karşı işgal, grev, direniş!” diyerek bir basın açıklaması yaptı.

TÜİK'e göre bile enflasyon %45 iken asgari ücrete %30 zam yapıldığı belirtilen açıklamada hayatı üreten işçilerin çalışma ve yaşam koşullarının giderek kötüye gittiği vurgulandı. “Kriz sadece bizim için var. Sermayedarlar, holdingler, bankalar için kriz yok.” denilen açıklamada, “Bizler hayatı bilfiil yaratanlarız. Oturduğumuz binaları inşa edenler; sağlık, eğitim, altyapı ve daha nice hizmeti sağlayanlar bizleriz. Bizler hayatın her alanında. Gücümüz işte buradan gelmektedir. Öyleyse gücümüzü ortaya koymak, sözümüzü, taleplerimizi ortaklaştırarak büyütmek hiç de zor değil.” denilerek ortak mücadele vurgulandı.

Yaşamak Pahalı Ölmek Ucuz

Adana Emek ve Demokrasi Güçleri 25 Aralık günü İnönü Parkı'nda bir araya gelerek asgari ücret zammı ve ekonomik krize ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Mücadele Birliği Platformunun da katıldığı eylemde basın açıklamasını Emine Esmer okudu.

Eylemde ekonomik koşulların iyileştirilmesi ve asgari ücretin yaşam koşullarına uygun hale getirilmesi gerektiği vurgulanırken artan enflasyon ve geçim sıkıntısı konularına da dikkat çekildi.

%30 oranındaki asgari ücret zammının halkın geçim koşullarını iyileştirmekten uzak olduğu ifade edilirken Emine Esmer, **“Bugün açlık sınırı 20.432 TL iken, milyonlarca işçi 22.104 TL ile yaşamaya mahkûm ediliyor. Bu sefalet dayatmasını kabul etmiyoruz.”** diyerek ekonomik adaletsizliklere vurgu yaptı. Adil bir ücret politikası ve geçim sıkıntısının çözümüne yönelik somut adımlar atılması gerektiği belirtildi.

Bu Asgari Ücretle Yaşanmaz

Antakya Emek ve Demokrasi Platformu, “Bu Asgari Ücretle Yaşanmaz! Tüm Çalışanları Emeğe Kölelik Dayatanlara Karşı Birleşmeye Çağırıyoruz!” diyerek Sevsen Nevzat Şahin Ortaokulu karşısında bir araya gelerek asgari ücret zammına karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Sadaka Değil İnsanca Yaşamak İstiyoruz” diyen Emek ve Demokrasi Platformu, yaptığı basın açıklamasında; “Türkiye’de 1974’ten bu yana ulusal düzeyde asgari ücret açıklanıyor. Komisyon 50 yıldır ilk kez gece toplandı, üstelik işçi tarafı olmadan. Ülkemizde bu kadar önemli bir süreç, asgari ücretin tespit süreci de gayri ciddi hale geldi.” dedi.

“Yeni asgari ücret emeğin ürettiği değerden aldığı payın daha da düşmesine de yol açacak. Asgari ücretin kişi başına milli gelire oranı yüzde 36'lara kadar gerileyecek, zaten bozuk olan gelir dağılımı daha da bozulacak. Sermaye kar rekorları kırmaya devam ederken, ülkenin tüm değer ve güzelliklerini üretenler açıklıkla mücadele edecek.” diyerek yaşanan krizin derinleşeceğine vurgu yapılan açıklama “Birleşe Birleşe Kazanacağız” sloganlarıyla sonlandı.

Yeni Yarınlar İçin Başkaldırı

C. Dağlı

Cumhuriyet tarihinin en yıkıcı ekonomik krizi (buhranı) yozlaşma ve çöküş, toplumun geleneksel bağlamından geriye ne kaldıysa tümünü çözdü. Bu, toplumun kendisinin çözülmesidir.

Kapitalizmin 2008 ekonomik krizi, nasıl ki insanlığı topyekûn yok oluşla karşı karşıya getirdiyse, Türkiye’de şimdiki ekonomik kriz de toplumu aynı durumla karşı karşıya getirdi. Emekçi kitleler ölümcül bir yoksulluğa sürüklendi. Ekonomik kriz yarattığı sonuçlarla ezilen ve sömürülenler açısından yıkıcı insani krize dönüştü.

Ekonomik krizleri doğuran kapitalist üretim biçimidir. Bu nedenle hükümet müdahaleleriyle önlenemez ve ortadan kaldırılamaz. Şimdiye kadar hiçbir hükümet de ekonomik krizleri önleyememiştir. **Kapitalizmin yapısı ve işleyişi, ekonomik krizi doğurur. Şu ya da bu burjuva partisi krizden burjuva bir çıkıştan söz eder. Fakat, onların çıkış dedikleri çıkışsızlıktır. Çünkü krizden çıkışın burjuva yolu yoktur.** Krizin tam adını koyalım: Sistem krizi. Bu gerçek karşısında, Türkiye’deki burjuva partiler dünya burjuvazisinin yapamadığını, burada yapamaz. Her birinin söylediği “benim izlediğim ya da izleyeceğim yol” ekonomiyi krizden kurtarır dediğinde yalana başvuruyordur, toplumu dolandırıp aldatıyordur. Böylece daha çok insanın ölümüne yol açıyorlar. Krizden burjuva çıkış yoktur, proleter çıkış vardır. Proleter çıkış, burjuva toplumsal sistemin

kendisini ortadan kaldırır ve böylece ne kapitalizmin işleyiş yasaları kalır ne sonuçları. İşte bu, krizden proleter çıkış yoludur.

Kriz, çürüme, çöküş emekçi kitlelerin bilincinin yükselmesini sağladı. Sınıf çelişkilerini keskinleştirdi. Emekçiler kendi sınıf durumlarının bilincine vardı. Sınıf çelişkilerinin üstüne bir farkındalık oluştu. Sınıf bilinci sınıf çelişkilerinin bilincinde olmaktır. Daha kapsamlı olarak söylersek, aynı zamanda çelişkilerinin nasıl çözüleceğinin bilincine varmaktadır. Süreç bütün yönleriyle açıklanırsa emekçi halkların önü aydınlanmış olur.

Cumhuriyet tarihinin en yıkıcı ekonomik krizi (buhranı) yozlaşma ve çöküş, toplumun geleneksel bağlamından geriye ne kaldıysa tümünü çözdü. Bu, toplumun kendisinin çözülmesidir. Toplumun hızla çözülmesi, burjuvazinin ve burjuva partilerin ayaklarının altındaki toprağın kayması demektir. Burjuva toplumunun ekonomik yasaları, burjuvazinin siyasi egemenliğine karşı işliyor. Ve sonunda, burjuva siyasal üst yapıyı, siyasi iktidarı zayıf düşürdü. Burjuva muhalefet partilerinin hükümet olması, bu durumu tersine çeviremez. Siyasetin ekonomi üstünde kuvvetli etkisi vardır. Fakat, siyaset ekonomiyi biçimlendiremez; tersine siyaset ekonomi tarafından biçimlendirilir. Ekonomi ve toplumsal yapı kriz, çürüme ve çöküşte olduğundan siyaset de bu durumu yansıttı: yozlaşmanın ve çöküşün siyaseti.

Ezilen ve sömürülen sıradan

insanların, toplumsal koşulların ve devrimci mücadelenin etkisiyle, kapitalist topluma başkaldırması görülmemiş bir boyut kazandı. **Gericici burjuva cephe zayıflarken, ilerici cephe gün geçtikçe gözle görülür bir güç kazanıyor. Sıradan insanların politik ve bilinç olarak değişmesi ve sosyalizme atak yapması, devrimci güçler cephesini şimdiye kadar rastlanılmayan daha ileri bir konuma getiriyor.** Devrim, yeni güçler ve yeni boyutlar kazanarak ilerliyor.

Büyük halk kitlelerindeki bu değişim, emekçi sömürülenlerin kendi yaşamlarını ve geleceklerini kendi ellerine almada ne denli kararlı olduklarını ortaya koyuyor. Her gün eylemden eyleme koşan bu insanlar, burjuvazinin ve burjuva partilerin ne söylediğine dönüp bakmıyor. Pratikte, sınıf savaşının katı yasalarına göre hareket ediyor. Kapitalizme karşı dalga dalga gelişen eylemler bir kitle hareketine dönüştü. Kitle hareketi, ezilen ve sömürülenlerin mücadele gücünü gösterdi. Kitle hareketinin sürükleyici gücü, örgütlü (kolektif) harekettir. Fakat kitle hareketi politik olarak örgütlü hareketle sınırlı değildir. Halktan insanların bireysel başkaldırıları da kitle hareketini oluşturuyor. Sisteme karşı bireysel başkaldırıları çok yaygın, toplumsal yaşamın tüm alanlarında görülüyor. Doğru değerlendirme için, sınıf mücadelesi bütünlüklü olarak ele alınmalıdır.

Her gün sayısız eylem oluyor. Eylemlerin bir kısmı kendiliğindedir. **Yakın tarihte hem dünyada hem bu topraklarda, kendiliğinden kitle eylemlerinde belli bir yaygınlık görüldü. Çoğu kısa süreli oldu.** Kendiliğinden eylemler veya ayaklanma uzun sürmüyor. Emekçi hareketinin sürekliliğini sağlayan örgütlü mücadeledir. Burjuvazinin sınıf örgütleri olan burjuva partilerini, onların sınıf iktidarını yenecek olan, işçi sınıfının devrimci politik partisidir. Mücadeleci sınıf örgütleridir. Halk başkaldırısının bu denli yaygın ve yoğun olduğu bir süreçte, gerçek devrimci örgütlenmenin saflarında olma, her zamankinden daha büyük bir önem kazanmıştır. Sınıf bilinçli işçiler, ancak sınıf bilinçli partiyle hedeflerine ve amaçlarına ulaşabilirler. Kitle

hareketi burjuvazinin bir oyuncağı olmak istemiyorsa, devrimci sınıf partisinin önderliğinde hareket etmelidir.

İşçi sınıfı partisinin amacı bugünkü toplumun yerine daha üstün bir toplumu koymaktır. Devrimle, halk demokrasisi ve sosyalizmi gerçekleştirmektir. Bu, bütünlüklü devrimci bir mücadeledir. Hedef iktidarın ele geçirilmesidir. İktidar sorunu çözülmeden amaç gerçekleşmez. Bu öylesine bir hedefdir ki, sınırlı ve kısmi olarak gerçekleşmez. Bütünlüklü, tam ve sonuna kadar giden bir mücadeleyi gerektirir.

İki sınıf, iki güç, iki dünya görüşünün karşı karşıya geldiği bu mücadele ve çatışma kendi gelişimi ve bütünlüğü içinde yürür. Günlük stratejik bir bütünlük içinde konmazsa bizi oradan oraya sürükler. Ne yöne gideceğimizi bilmiyorsak ne yapacağımızı da bilemeyiz.

Taktik, stratejinin yerini alamaz. Reformistler olsun veya oportünistler olsun, güncel devrimci hedeflerden devrimci stratejiden yoksun oldukları için, taktik politikalara yükleniyorlar. Ama stratejiye bağlanmadığı, ona tabi kılınmadığı için için çok iyi düşünülmüş taktik bile zafere götürmez. Devrimci hedeften yoksun en büyük çabalar dahi, istenilen sonucu yaratmaz. Zaten pratikte, günlük politikanın ötesine gidilmiyor. Daha doğrusu günlük politika onları teslim almıştır.

Politik mücadele biçimlerinin belirlenmesi, tercih sorunu değil, sınıfların karşılıklı ilişkisinin, sınıfların güçler dengesinin zorunlu bir sonucudur. Güç ilişkileri, sınıfların karşılıklı ilişkisi, sınıf savaşının ve çatışmalarının gelişimine bağlı olarak değişiyor. Devrim, kitlelerin artan başkaldırıları temelinde yükseliş içinde. Devrimin yükselişi, işçi sınıfıyla burjuvazinin karşılıklı sınıf ilişkilerini ve güçler dengesini emekçilerin lehine değiştirdi. Devrimci mücadele biçimleri, devrimci kitle mücadelesi, temel devrimci hedefin gerçekleşmesinde düne göre daha etkin bir rol oynayacaktır.

Devrimci işçiler ve devrimci işçiler partisi mücadelenin gereksindiği daha etkin devrimci eylemleri gerçekleştirecek bir olgunluğa sahiptir. Bu, politik mücadele olgunluğudur. Sınıf savaşının en zor koşullarında

geçilerek edinilmiş bir politik olgunluktur. Bu topraklar askeri faşist diktatörlüklere sahne oldu. Diğer dönemlerse, faşist darbe dönemlerini aratmayan başkaldırıları, saldırıları ve katliamlara sahne oldu. 1 Mayıs 1977 katliamı, Sivas katliamı, Ankara Gar katliamı, 19 Aralık Zindan katliamı ve daha sayısız halk katliamları. Türkiye ve Kürdistan'da sınıf savaşının hangi koşullarda sürdüldüğünü ortaya koyuyor. En ağır baskılara karşı verilen mücadele, devrimci komünist partiyi ve devrimci kitleleri politik olarak çok olgunlaştırdı.

Ateş hattından geçerek edinilen politik olgunlaşma kitlelerin devrimi başarmada geldikleri ileri düzey hakkında bize kesin bir fikir veriyor. İktidarı ele geçirmede ve devrimci iktidarı korumada, kitlelerin politik olgunluğu ve kararlı savaşı belirleyici önemdedir.

Kısacası politik mücadelede olgunlaşma, devrimci kavganın bir kazanımı ve burjuvazi karşısında üstünlüğüdür.

Şair, devrim işçinin yüreğinden başka nedir ki, diyor. Devrim işçinin cesaretiyle gerçekleşir. Bununla birlikte kapsamlı ve derinlikli bir içeriğe sahiptir. Devrimin kapsadığı

bu itici güç, halk kitlelerinin devrimci coşkusudur.

Kitlelerin devrimci coşkusu, devrimin yükselişinden ayrı görülemez. Devrim, coşkulu bir yükselişte. Bu, kitlelerin kendi geleceklerini kendi bilinci ve kendi elleriyle kurmak demektir. Tam da bunu kavraması emekçilerde sınırsız bir coşku yaratıyor. Yeni yarınlara ancak devrimle varılacağı için, devrim kitleler için her zaman bitimsiz coşku kaynağıdır. Girişecekleri eylem ne kadar riskli ve zorluyorsa o kadar coşku ve heyecan doğuruyor. Hiçbir riski olmayan, ılımlı, reformist çabalar kitlelerde aynı coşku ve heyecanı yaratmaz.

Fidel Castro'nun mücadele yaşamı, Moncada Kışlasına silahlı baskından Granma'ya, oradan, Sierra Maestra'ya kadar çok zorlu ve riskli geçmiştir. Devrimden sonra da emperyalist-kapitalist sisteme kafa tutarak örnek bir politik cesaret örneği gösterdi. Fidel Castro mücadelenin her aşamasında, ilk başlarken ki heyecan ve coşku içinde olmuştur. Çünkü o büyük bir devrimci olarak Küba'ya ve insanlığa dair düşleri vardı. **Fidel Castro'nun bu tükenmez devrimci coşkusu ve heyecanı 20. yüzyıldan bu**

Hedef iktidarın ele geçirilmesidir. İktidar sorunu çözülmeden amaç gerçekleşmez. Bu öylesine bir hedefdir ki, sınırlı ve kısmi olarak gerçekleşmez. Bütünlüklü, tam ve sonuna kadar giden bir mücadeleyi gerektirir.

yana yapılan bütün toplumsal devrimlere önderlik eden tüm büyük devrimlerde ve tüm devrimci kitlelerde vardı. Ve günümüzde süren toplumsal devrimi başarmak için savaşıyan tüm devrimci güçlerde var.

Küba Devrimi, tüm kıtada, dünya halklarında devrimci bir heyecan ve coşku dalgası yaratmakla kalmadı, emekçi kitleler, kadınlar, aydınlar ve gençlik üstünde devrimcileştirici bir etki yarattı. Dünya devrim sürecini hızlandırdı. Nikaragua'da Sandinist devrimin halklarda doğurduğu devrimci etki çok iyi biliniyor. Doksanlarda diğer Latin Amerika halkları, kıtada on yıllarca süren devrimci mücadelenin sonucu olarak, barikatlara büyük bir kararlılık, ısrar ve coşkuyla koştular. İktidarı ele geçirdiklerinde devrimci coşku doruğa çıkmıştı. Kuzey Afrika'da, Tunus, Mısır ve Sudan'da halk kitleleri ölümüne ayaklandı. Ölümler devrimin ilerlemesini durduramadı. **Ayaklanma sırasında kitlelerde oluşan coşkuya dünya tanık oldu. Avrupa'da doksanlardan bugüne halk her sokağa çıktığında meydanları ele geçirip günlerce ayaklandığında, hep o devrimci coşkuyla karşılaştık. Gezi**

Ayaklanma sırasında kitlelerde oluşan coşkuya dünya tanık oldu. Avrupa'da doksanlardan bugüne halk her sokağa çıktığında meydanları ele geçirip günlerce ayaklandığında, hep o devrimci coşkuyla karşılaştık. Gezi Haziran Halk Ayaklanmasında, devletin, siyasi iktidarın tüm şiddetine, katliamlarına rağmen ayaklanan kitlelerin devrimci coşkusu hiç eksik olmadı.

Haziran Halk Ayaklanmasında, devletin, siyasi iktidarın tüm şiddetine, katliamlarına rağmen ayaklanan kitlelerin devrimci coşkusu hiç eksik olmadı. 6-8 Ekim Halk Ayaklanmasında aynı durum yaşandı. Burjuvazi, burjuva partileri, kendi saflarında, devrimci halk kitlelerinde oluşan coşkunun binde birini bile yaratamazlar. Onlar ömrünü doldurmuş bir toplumsal sistemi temsil ediyor. Statükocu ve gericidirler. Yeni bir dünya kurmak için savaşıyan kitlelerin coşkunluğu, eski toplum güçlerinin saflarında

görülmez.

Kapitalizme başkaldıran, her yerde savaşıyan, ayaklanan halk kitlelerinin devrimci coşkusuna geniş yer vermemizin bir nedeni Türkiye ve Kürdistan'da yeni bir başkaldırı dalgasının başlaması ve birleşik devrimin durdurulamaz yükselişidir. Kitleler büyük bir coşkuyla devrimci mücadeleye atılıyorlar. Ezilen ve sömürülen insanlarda görülen büyük coşku, bu baskı ve sömürü toplumundan kurtulma arzusundan ileri geliyor. Devrimci halk coşkusu, yeni bir dünya kurma özlem ve

isteğinden doğuyor.

İnsanca isteklerimizi, arzu ve özlemlerimizi gerçekleştirmek için bütün koşullar var. Her şey bize, bizim devrimci savaşı yükseltmemize bağlı. İnsanca yaşam koşullarına kavuşmak büyük halk kitlelerinin vazgeçilmez amacıdır. Büyük amacı, programı formülasyon olmaktan çıkarıp, hayata geçirme zamanı. Yeni yarınlar için örgütlenme ve her yerde ayaklanma zamanı. Şimdi devrim zamanı.

Yeni yarınlar bizim tarafta!

Roboski Katliamı Anıldı

ROBOSKİ | 28 Aralık 2011'de Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Roboskî köyünde TSK'ne ait savaş uçaklarının bombardımanı sonucu 19'u çocuk 34 kişinin yaşamını yitirdiği katliamın üzerinden 13 yıl geçti. Roboski'de katledilenler, katliamın yıldönümünde mezarları başında anıldı. Katledilenlerin aileleri, sabah erken saatlerde siyahlar içinde mezarlığa geldi. Siyasi parti temsilcileri, baro üyeleri ve halkın katılımıyla anma yapıldı.

AMED | Emek ve Demokrasi Platformunun çağrısıyla gerçekleşen açıklamada "Zamanın durduğu ve acının ağırlaştığı yer Roboskî, unutmamak, unutturmayacağız/ Cihê ku dem lê sekinê Û êş girantir bûn, em Roboskî ji bîr nakin, nadin jibîrkirin" pankartı açıldı. Açıklamayı platform adına okuyan Amed Tabip Odası Genel sekreteri Ahmet Baran insanlığa karşı işlenen suçlarda zamanaşımının olmadığını hatırlatarak "Katliamın sorumlularının gün yüzüne çıkarılmasına, katliamın tüm yönleri ile aydınlatılmasına yönelik mücadelemiz devam edecektir. Katiller ve bu katliam kararını verenler, katilleri koruyanlar, bu katliamı gizlemek için çaba sarf edenler elbet ortaya çıkacaktır" dedi.

İSTANBUL | İHD İstanbul Şubesi, katliamın yıldönümünde katledilenlerin fotoğrafları ile Şişhane Meydanı'nda bir açıklama yaptı. İHD üyesi Yavuz Okçuoğlu'nun okuduğu açıklamada, "Kaçınılmaz hata değil, insanlığa karşı işlenen suçtur Roboski" denildi. Başta Roboski katliamı olmak üzere, bu coğrafyada yaşanmış tüm katliamlar için hakikatin ortaya çıkarılması, onarıcı adaletin sağlanması ve failerin yargılanması için mücadelelerini sürdürecekleri vurgulandı.

İZMİR | İzmir'de Emek ve Demokrasi Güçlerinin çağrısıyla Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde toplanarak Roboski ve Maraş katliamında yitirdiklerimiz anıldı. Mücadele Birliği Platformu olarak katıldığımız açıklamada faşist devletin sistematik katliamlarına değinildi.

ŞIRNAK | 28 Aralık 2011'de Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Roboskî köyünde TSK'ne ait savaş uçaklarının bombardımanı sonucu katledilen 34 kişinin aileleri, sabah erken saatlerde siyahlar içinde mezarlığa geldi. Onlara siyasi parti temsilcileri, baro üyeleri ve halkın katılımıyla anma yapıldı.

Dünya Kadınları Dayanışmaya Çağırıyor

Dünya Kadın Konferansı Ortadoğu Kıta Koordinasyonu (WWC), Suriye'de yaşananlara dair 24 Aralık tarihli yaptığı açıklamayı yayımlıyor:

Bu saldırılarda kadınlar, çocuklar ve sivil gençler katledildi, boğazlandı, kaçırıldı ve işkenceye uğradı; ayrıca altyapı hedef alındı, örneğin Kerkûzâk Köprüsü ve Ceyş El-Tişrin Barajı gibi yapılar yok edildi.

Hepimiz, 27 Kasım'da, cihatçı grup "Heyet Tahrir Şam"ın (önceden El Kaide'ye bağlı olan ve ayrıca IŞİD ile de yakın ilişkisi bulunan El-Nusra Cephesi) Suriye'nin bazı önemli şehirlerini ele geçirmeye başlamasıyla hızlanan olayları, 8 Aralık'ta ise Suriye Baas rejiminin devrilmesiyle son buldu. Ancak bu olaylarla paralel ve iç içe geçen bir şekilde, "Heyet Tahrir Şam" ve Türkiye devletine bağlı bazı paralı askeri grupların (Suriye Ulusal Ordusu, Özgür Suriye Ordusu vb.) Kürt halkına yönelik saldırıları izledik. Bu saldırılar, Afrin işgalinden göç edenlerin, Şehba ve Tel Rifat'taki mültecilerin, sonrasında ise Menbic, Ayn İsa, Tel Tamr ve en son Kobani'ye yapılan saldırılarla devam etti. Bu saldırılarda kadınlar, çocuklar ve sivil gençler katledildi, boğazlandı, kaçırıldı ve işkenceye uğradı; ayrıca altyapı hedef alındı, örneğin Kerkûzâk Köprüsü ve Ceyş El-Tişrin Barajı gibi yapılar yok edildi.

Bunun yanı sıra, İdlib, Hama, Humus gibi diğer Suriye şehirlerinde de kadınlar, azınlıklar ve farklı dini topluluklara karşı ciddi ihlaller ve savaş suçları işlenmeye devam edilmektedir. Mallarının yağmalanması, evlerinin yıkılması, kadın ve çocukların öldürülmesi, tecavüz edilmesi ve kaçırılması gibi suçlar işlenmektedir.

Başka bir deyişle; Suriye halkı Baas rejiminden kurtulmuş olabilir, ancak şu an, kadınlara ve halklara karşı düşmanlık temelinde yaşam dayatan otoriter İslamcı akımlarla karşı karşıyadır. Bu akımlar, eşitlik, demokrasi ve adalet temelli bir yaşam inşa etmek yerine, kadınlar ve tüm etnik ve dini topluluklar için bir yaşamı tehdit

etmektedir. İlginçtir ki, emperyalist küresel güçler, bu grupları "ılımlı ve medeni İslamcı akımlar" olarak tanıtmaktadır!

Bizler, Dünya Kadın Konferansı (WWC) Ortadoğu Koordinasyonu olarak, Suriye'deki Kürt halkına yönelik hava ve kara saldırılarını şiddetle kınıyor, özellikle Kürt kadınlarına yönelik ihlalleri ve savaş suçlarını lanetliyoruz. Geçici hükümet altındaki silahlı grupların kadınlar üzerinde dayattığı gerici ve baskıcı kuralları da şiddetle protesto ediyoruz.

Suriye halkı Baas rejiminden kurtulmuş olabilir, ancak şu an, kadınlara ve halklara karşı düşmanlık temelinde yaşam dayatan otoriter İslamcı akımlarla karşı karşıyadır.